

PETER HÖGLUND

Gitkud

VIVEKA LINDER

er en purung svensk Danserinde, der allerede har vundet europæisk Ry. Hun har ogsaa bevist, at hun har dramatisk Talent, da hun spillede sammen med Gösta Ekman i „Vildanden“ paa Vasa-Teatret i Stockholm. I „CIRKUS“ har hun sin Film-Debut i Rollen som den unge Line-Danserinde,

der bliver sin Mands Partner. Man faar her Lejlighed til at glæde sig over hendes yndefulde Dans.

PETER HÖGLUND

spillede den unge forsmædede Lap i „Lajla“, en Præstation, der straks sikrede ham et stort Navn. Den talentfulde Skuespiller, som er født og opvokset i det nordlige Finland, fik senere flere betydelige Roller i svenske Film. I „CIRKUS“ er han Artisten, hvis brændende Kærlighed til Arbejdet i Manegen opvejer de Skuffelser, Livet byder ham.

NORDISK FILMS KOMPAGNI

præsenterer

CIRKUS

Iscenesat af: **GEORGE SCHNÉEVOIGT**

Manuskript:

FLEMING LYNGE og **SVEND RINDOM**

Musik: **ERIK FIEHN**

Sangtekster: **NIELS GEORG**

Fotograf: **VALD. CHRISTENSEN**

Produktion og Udlejning:

A/s NORDISK FILMS KOMPAGNI

Personerne:

Magnus Bohlin, kaldet „Altmeister“ ..	Carl Ström
Hjalmar Bohlin	Gösta Cederlund
Paula, hans Hustru	Ellen Løjmar
Karin } deres Børn {	Viveka Linder
Ernst }	Niels Kihlberg
Olivia Bohlin, kaldet „Olle“	Tollie Zellman
Hasse Jansson	Peter Höglund
Georg, hans Broder	Fritiof Billquist
Maurice, deres Partner	Victor Montell
Dr. Bengt Strömberg	Bror Bügler
Hahnemann, Impresario	Vald. Møller
Oskar Swenson, Musikdirektør ..	Henrik Schildt
Lille Alfredo	Ragnar Planthaber

Handlingen:

CIRKUS BOHLIN ejes af den gamle Cirkus-Familie Bohlin, der repræsenterer Aristokratiet inden for Landets farende Folk.

Den gamle „Altmeister“ er Familiens Patriark. Hans Søn *Hjalmar Bohlin* er Sprechstaldmester og Forretningsfører — og Fader til den unge Linedanserinde *Karin*. Altmeister har ogsaa en Datter, den halvgamle *Olle*, der lever i Ungdommens brogede Minder og med Liv og Sjæl gaar op i Familien Bohlins Ve og Vel.

Der optræder en Klovn-Trio i Cirkus. De to af Klovnerne er Brødre, *Georg* og *Hasse Jansson*, den tredje — *Maurice Dupont* — er en international Artisttype. Hasse forelsker sig i den smukke Karin, som straks har følt sig stærkt tiltrukket af den sympatiske unge Mand. De to unge maa kæmpe mod Broderens Uvilje — for det første føler Georg det som sin Pligt

„Vort Barn skal blive en stor Artist —“.

CIRKUS

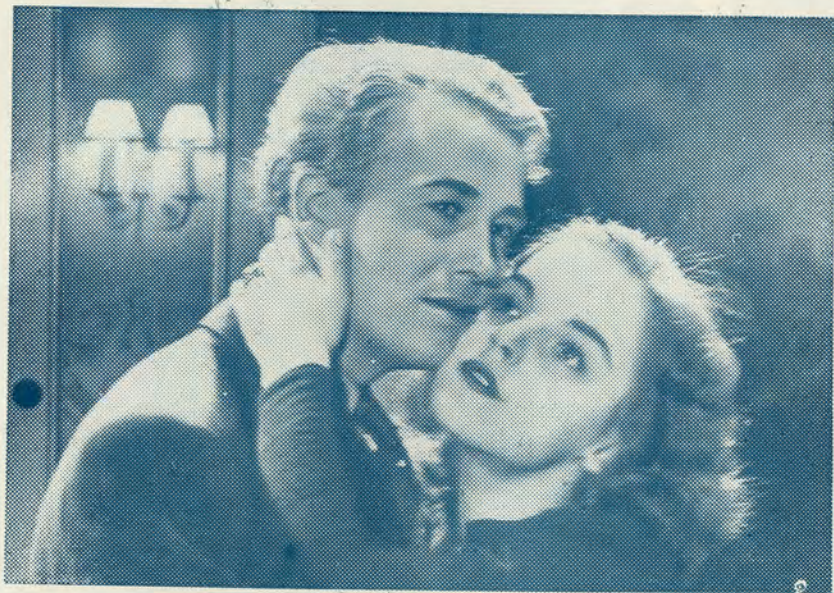
Jag är en clown,
endast en clown,
men största effekt
gör clownens dräkt,
ty Du skall veta en clown
är en clown
blott med narrkåpan på.

at være Hasse i Faders Sted, og for det andet er det altid en alvorlig Sag at splitte et godt indarbejdet Nummer. Det kommer til en Konflikt mellem Brødrene. Georg beslutter at rejse med det samme og faar Altmeister til at løse Kontrakten. Men Hasse nægter at rejse med — han vil blive hos Karin og Cirkus Bohlin. Georg og Maurice maa rejse uden ham, og kort efter holder han Bryllup med Karin.

Et Aarstid efter sker der en glædelig Begivenhed — de faar en Søn. Gamle Altmeister er stolt over den Lille, som selvfølgelig skal være Artist og engang føre Slægtens Traditioner videre.

Det unge Ægtepar laver et kombineret Klovn- og Dansenummer, der gør saa stor Lykke, at de gennem Artistagenten Hahnnemann faar Tilbud om Engagement i Udlandet. Hasse vil nødig rejse af Hensyn til Cirkus Bohlin, men Karin er opfyldt af Ærgerrighed, og hendes Vilje sejrer. De drager paa Tourné rundt om

„Du ved jo, du betyder alt for mig —“.

„Georg er i Paris!“

i Europas Hovedstæder, hvor deres Artistnavne straa-ler i Lysbogstaver paa de store Varietéers Facader.

Karin er trods alt ikke lykkelig. Rejselivet trætter hende, og hun længes efter en rolig, borgerlig Tilværelse. I Paris genser de en Aften Georg, der er blevet Pianist i en Bar. Han har ført en meget om-tumlet Tilværelse, siden Trioen splittedes, og er nu havnet her. Nogle svenske Læger, deriblandt Dr. med. *Bengt Strömberg* fra Stockholm, der er Deltagere i en Lægekongres i Paris, kommer tilfældigvis ned i Baren. Dr. Bengt Strömberg har set Karin optræde, og han fatter straks Interesse for den unge Danserinde.

Karin er smigret over den Opmærksomhed, han viser hende. Bekendtskabet fortsættes, og da Hasse og Karin senere kommer til Stockholm, mødes hun ofte med Lægen. Snart staar Hasse over for den bitre Kendsgerning, at en anden har erobret hans Hustru. En Skilsmisse er uundgaaelig. Karin bliver Dr. Ström-

bergs Hustru og glider ind i den borgerlige Tilværelse, hun har længtes efter, medens Hasse, som ogsaa har maattet give Afkald paa Sønnen — lille *Alfred* — laver et nyt Klovnummer sammen med sin Broder og søger Glemsel i sit Arbejde.

Der gaar en halv Sneg Aar. Ægteskabet med Lægen, der nu er blevet Professor, har ikke helt skænket Karin den Lykke, hun har drømt om. Ofte længes hun efter Cirkuslivet, og det undgaar ikke hendes Opmærksomhed, at Alfred nærer en paafaldende Interesse for Cirkus. En skønne Dag løber han hjemmefra og søger til Cirkus Bohlin, hvor han sniger sig ind under Forestillingen og morer sig kosteligt over Klovnen Hasse uden at vide, at det er hans Fader.

Alfred efterlyses i Radioen, og omsider faar Professor Strömberg og Karin Meddelelse om, at han er havnet i god Behold i — Cirkus Bohlin. Men Drengen vil ikke tilbage, og Hasse kræver nu, at Alfred skal blive hos ham. Professor Strömberg overlader Afgørelsen til Karin, som indser, at hun maa

bøje sig — og hun føler, at hun gør Bod for den Uret, hun har begaaet mod Hasse og Slægten Bohlin, ved at give sin Søn til Cirkus.

Alfred bliver Faderens Partner, og det er den stolteste Dag i Hasses Liv, da han kan præsentere sin Søn i Manegen.

KLOVNENS SANG.

Musik: Erik Fiehn.

Tekst: Niels Georg.

Jag är en clown,
endast en clown,
men största effekt
gör clownens dräkt,
ty Du skall veta en clown är en clown
blott med narrkåpan på.
Och Du tar fel,
förbannat fel,
om bak mitt skal
Du anar kval
i sorgens sömnlösa nätter bak sminkade hjärtats ridå.

Här är clownen, som lär Dej att skratta
för att själv han är fylld av sitt skratt,
en pajazzo, som själv lärt sig skratta
just den gång han sin lycka tog fatt.
På den väg, som vi människor vandra
finns det nog av förtret och försåt,
men den glädje man delar med andra
är en lycka, som aldrig går åt.
Här är clownen, som lär Dej att gråta
för att fånga sitt publicums själ
och Du måste hans konster förlåta,
ty han ger sig ju själv i sitt spel!
Ack, han älskar dra på sig Ditt löje
för att roa en frackklädd publik,
ty Ditt skratt att ta fatt, är hans nöje —
han är clownen, så vive la Comique!

Jag är clownen, som lär Dej att känna
att Du själv är en clown blott till slut
och mitt hjärta jag ger Dej i denna
lätt förgångna, snart svunna minut.
Bara hon i den glittrande kjolen
är min egen. Förlåt! Chere Publique!
Det är vi, som ha platsen i solen,
Ni i skuggan. Sortie la Comique!

Cirkus

